

Sygn. akt III CSK 88/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku J. B. i C. B.
przy uczestnictwie G. S.A. w W. i Skarbu Państwa - Starosty Powiatu
Wadowickiego
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 lipca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 16 października 2014 r., sygn. akt II Ca 1820/12,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od wnioskodawców na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wnioskodawca złożył skargę kasacyjną, w której, po pierwsze, wskazuje na potrzebę wykładni art. 233 k.p.c., co jednak jest niedopuszczalne w postępowaniu kasacyjnym, bo przecież przepis ten dotyczy wprost ustalenia faktów i oceny dowodów oraz z uzasadnienia zawartego w skardze kasacyjnej nie da się wywieść, na czym, zdaniem skarżącego, ta potrzeba wykładni miałaby polegać. Po drugie, nie istnieje wskazywane przez skarżącego istotne zagadnienie prawne na tle art. 172 k.c., ponieważ zawarte w skardze w tym zakresie uwagi są wyłącznie polemiką z zaskarżonym rozstrzygnięciem, a nie formułują abstrakcyjnie ujętego zagadnienia prawnego. Po trzecie, skarga nie jest oczywiście uzasadniona, ponieważ z lektury zaskarżonego orzeczenia nie wynika, aby Sąd Okręgowy w sposób oczywiście nieprawidłowy wyłożył lub zastosował prawo – choć można mieć wątpliwości co do trafności rozstrzygnięcia, to podważanie go byłoby możliwe jedynie w ramach podstaw kasacyjnych, a na pewno nie można mówić o jego oczywistej wadliwości.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.